

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana și Bordian Stanislav în numele inculpatului Roșca Adrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Roșca Adrian, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2020 – 14.05.2020;

Instanța de apel: 05.06.2020 – 22.09.2020;

Instanța de recurs: 02.12.2020 – 26.05.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 mai 2020, cauza fiind judecată în baza prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, Roșca Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip deschis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui Roșca Adrian a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a încasat din contul lui Roșca Adrian în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 4 408 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță a reținut că, la 16 ianuarie 2020, aproximativ la ora 02:30 min., Roșca Adrian, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul de model „xxxx” cu n/î xxxxx, și deplasându-se pe str. V. Alecsandri din direcția str. A. Mateevici în direcția șos. Hîncești din mun. Chișinău, ajungând în regiunea imobilului xxxxx, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut

cont permanent de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, fapt prin care a încălcat cerințele pct.3 ale Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că „participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neînțemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, la fel a încălcat și cerințele pct.10 (1) lit. b) din același regulament, care indică că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, inclusiv prevederile pct.14 lit. a) ale Regulamentului Circulației Rutiere, care prevăd că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, la fel a ignorat și cerințele pct.45 (1) lit. a), b) și d) și (2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit cărora „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier”, și ca urmare a pierdut controlul asupra conducerii unității de transport, care a derapat spre dreapta, ieșind în afara părții carosabile și s-a tamponat într-un copac.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerii aflați în salonul automobilului, s-au ales cu leziuni corporale după cum urmează: pasagerul Fisticanu Ion, potrivit concluziilor fixate în raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0299 din 07 februarie 2020, a primit leziuni sub formă de: „xxxxx”, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată; pasagerul Chirilenco Vasile, potrivit concluziilor fixate în raportul de expertiză judiciară nr.202003C0206 din 25 februarie 2020, a primit leziuni corporale grave sub formă de: „xxxxx”, leziuni corporale care se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului ultimului.

Astfel, prin acțiunile sale Roșca Adrian, a comis infracțiunea prevăzută la art.264 alin.(4) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Veaceslav Balan, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Roșca Adrian, să fie recunoscut culpabil în baza prevederilor art.264 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea unei

pedepse sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin aplicarea prevederilor art.90¹ alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Roșca Adrian a suspenda parțial, primii 2 ani din pedeapsă urmând a fi executați în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani să se suspende condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu încasarea de la Roșca Adrian a cheltuielilor de judecată în sumă de 4 408 lei, ce constituie costul expertizelor judiciare medico-legale nr.202003C0206, nr.202002D0299 și nr.202003C0300.

3.1. În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a punctat că prima instanță incorect a dat apreciere faptului că, recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu poate constitui o circumstanță atenuantă, întrucât aceasta este deja o condiție preexistentă pentru admiterea examinării cauzelor penale în ordinea prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală și contrazice explicațiile date de Plenului CSJ prin Hotărârea nr.13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ CPP de către instanțele judecătorești”, unde se indică faptul că: *„Recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică. ”*

Astfel, apelantul a indicat că prima instanță, la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că inculpatul Roșca Adrian, prin comportamentul său în cadrul cercetării judecătorești a dat dovadă că nu a perceput gravitatea faptelor sale, nefiind dată suficientă valoare securității traficului rutier, fiind ignorate și prevederile art.2 alin.(2) Cod penal.

La caz, s-a omis a lua în considerare prezența circumstanțelor care agravează răspunderea inculpatului Roșca Adrian, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal. Raportând aceste împrejurări de fapt, s-a evințiat că un rol primordial în aprecierea stabilirii și individualizării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

Astfel, infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, săvârșită de către inculpat, care era în stare de ebrietate, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea nu numai a însuși șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în acest sens, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Roșca Adrian, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(4) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea

acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

4. Pentru a se pronunța asupra deciziei adoptate, instanța de apel a reiterat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, iar încadrarea juridică a faptei ilicite este corespunzătoare materialului probator administrat.

La fel, s-a notat că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, prima instanță dând o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, încadrând just acțiunile inculpatului Roșca Adrian în baza dispozițiilor art. 264 alin. (4) Cod penal, iar argumentele expuse de prima instanță și motivele invocate în sentință, instanța de apel le-a însușit pe deplin, pentru a evita repetări inutile ce vizează fapta incriminată și vinovăția inculpatului în comiterea acesteia.

Lecturând conținutul apelului declarat, instanța a sesizat că a acuzatorul de stat critică blâdețea pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță, în concret, manifestând dezacordul cu modalitatea executării închisorii în baza art.90 Cod penal.

Reieșind din materialele cauzei și conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a evidențiat că, prima instanță, contrar art.75 Cod penal nu a luat în considerație principiile de individualizare a pedepsei, gravitatea faptei, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de consecințele survenite, că o parte vătămată a decedat în urma accidentului rutier.

În aceste circumstanțe, aplicarea față de inculpat a modalității de executare a pedepsei în condiții neprivative de libertate contravine prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal, deoarece pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea din prezenta cauză penală, au determinat instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei față de Roșca Adrian.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată este obligată să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi aplicată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o aplice.

Așadar, enumerând punctele de reper formulate mai sus, instanța de apel a considerat că este necesar de a casa hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei, și ținând cont de prevederile art.7, 61, 75, 76-78 Cod penal, fiind convinsă că în prezența circumstanțelor cauzelor ce se referă la cauză penală dată, inculpatul Roșca Andrian poate fi corectat, reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Mai mult, luând în considerație că inculpatul a condus mijlocul de transport în satre de ebrietate, acesta încălcând flagrant cerințele Regulamentului Circulație Rutiere, a

provocat decesul unei persoane.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

5.1 Avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Roșca Adrian, care invocând temeii pentru recurs prevederile art.427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

Pentru a susține cerințele solicitate în recurs, partea apărării a indicat că instanța de apel careva circumstanțe agravante, conform art.77 Cod penal nu a constatat în cauza dată, concomitent se atestă prezența evidentă a următoarelor circumstanțe atenuante precum: inculpatul este pentru prima dată în conflict cu legea penală, contribuția activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu și insistența ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, manifestarea intenției de a acorda susținere materială succesorului părții vătămate, căința sinceră.

În opinia recurentei, prezența circumstanțelor enumerate mai sus, denotă în mod evident că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prescripțiile care reglementează procesul de individualizare a pedepsei penale.

De asemenea, se invocă faptul că instanța ierarhic inferioară nu a indicat care circumstanțe au fost ignorate de prima instanță la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului. Astfel, rezultă că instanța de apel nu a reținut careva circumstanțe și fapte concrete, prin care ar justifica casarea sentinței și nu a motivat temeinicia executării pedepsei închisorii în condiții privative de libertate.

5.2. Avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Roșca Adrian, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, recurentul indică asupra faptului că raționamentul care stă la baza aplicării prevederilor art.90 Cod penal constă în persoana inculpatului Roșca Adrian și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei penale.

Se invocă următoarele circumstanțe atenuante, care permit stabilirea art. 90 Cod penal: inculpatul este pentru dată în conflict cu legea penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut faptele reținute prin actul de învinuire și a manifestat intenția de a acorda susținere materială succesorului părții vătămate.

Circumstanțele enumerate mai sus corect au fost reținute de către prima instanță și în mod eronat au fost ignorate de către instanța de apel.

În concluzie, se atenționează că pedeapsa închisorii cu executare reală se stabilește doar atunci când, ținând cont de gravitatea infracțiunii comise și de personalitatea inculpatului, instanța de judecată ajunge la concluzia fermă că făptuitorul prezintă un pericol sporit pentru societate și doar prin izolarea acestuia se va putea asigura inviolabilitatea valorilor și intereselor protejate de legea penală.

6. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință privind opinia sa

asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora reieșind din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare depuse de avocații Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana și Bordian Stanislav se întemeiază în drept pe dispoziția art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate. Recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci cînd titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurenți.

În cauza deferită judecării, sînt declarate două cereri de recurs din partea avocaților Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana și Bordian Stanislav, ambele în numele inculpatului Roșca Adrian, care conțin critici similare privitor la soluția instanței de apel privind dispunerea executării pedepsei închisorii în condiții privative de libertate, astfel în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției de inadmisibilitate adoptată pe marginea acestora, fără a le diviza în subpuncte separate, ci analizându-le în același context.

Din conținutul cererilor de recurs declarate de recurenți, se constată că aceștia invocă, în drept, erorile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală și pledează pentru casarea soluției instanței de apel, susținând că la caz sînt întrunite toate condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, însă instanța de apel eronat a dispus condamnarea cu executare reală a pedepsei închisorii, ceea ce în opinia recurenților constituie erori procesuale grave, admise în procesul de individualizare a pedepsei penale de către instanța ierarhic inferioară.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Revenind la cauza penală dedusă judecării, Colegiul penal remarcă faptul că criteriile de individualizare a pedepsei penale au fost valorificate pe deplin de către instanța de apel, inculpatului fiindu-i stabilit termenul legal de pedeapsă, prevăzut de art.264 alin.(4) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Așadar, pe lângă circumstanțele invocate de către recurenți, precum că inculpatul s-a căit activ în comiterea faptei incriminate, nu are antecedente penale și a manifestat intenția

de a acorda ajutor material succesorului părții vătămate, un aspect important ce a determinat instanța de apel de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă exclusiv prin izolarea acestuia de societate, a constituit conducerea mijlocului de transport în stare de ebriate acoolică, fiind neglijate cu desăvârșire cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, care a produs o consecință gravă – decesul unei persoane (f.d.73, vol.III).

La acest capitol, Colegiul penal notează că viața și sănătatea persoanei constituie una dintre valorile primordiale, care sânt protejate de Codul penal împotriva faptelor ilicite întreprinse de alți indivizi, cu atât mai mult că aceste valori pe care le protejează legea penală sânt cele înscrise și în legea fundamentală a țării.

În continuare, instanța de recurs atestă că recurenții critică faptul că, prima instanță corect a reținut toate circumstanțele cauzei penale și just a ajuns la concluzia că inculpatul își poate corecta comportamentul în condiții neprivative de libertate, însă instanța de apel a neglijat complet circumstanțele atenuate și în mod eronat a dispuns izolarea inculpatului de societate, întrucât această măsură de executare a pedepsei este una excesiv de aspră în coraport cu fapta comisă și personalitatea lui Roșca Adrian.

Alegația vizată, instanța de recurs nu o poate reține ca fiind una întemeiată și aceasta deoarece, o condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngreădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând în concret acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, instanța de apel just a conchis că prima instanță s-a expus pe marginea chestiunii în cauză vag și fără o motivare convingătoare în sensul dat *„Mai mult, Colegiul penal specifică că, așa cum rezultă din textul sentinței, instanței de fond și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că dânsul se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce instanța de apel consideră că e o concluzie pripită și eronată, care nu poate fi menținută.* (f.d. 73, vol. III).

Mai mult, în contextul dat se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurenți în recursurile ordinare declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel, cărora le-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată de aceasta, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurenților că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești

trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sânt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurenții, ci dimpotrivă la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de avocații Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana și Bordian Stanislav în numele inculpatului Roșca Adrian.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Voevuțkaia – Pîslariuc Svetlana și Bordian Stanislav în numele inculpatului Roșca Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Roșca Adrian*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 iunie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena